

POROČILO DRUŽBENEGA PRAVOBRANILCA SAMOUPRAVLJANJA

PREDLOGI IZ BAZE

Obpravnaval je 305 zadev, od tega 229 predlogov delavcev

Institucija družbenega pravobranilca samoupravljanja si za Bežigradom utira pot, ki je opredeljena v ustavi, zakonu o združenem delu in zakonih o družbenem pravobranilcu samoupravljanja...

pravilnosti začel odpravljati po lastni presoji, samoupravni organi in družbenopolitične organizacije v organizacijah združenega dela pa so ga opozorili v ostalih primerih. Prav ta številka je razmeroma nizka, saj je bilo pričakovati večjo skrb za zaščito samoupravijskih pravic s strani teh dejavnikov, ki imajo v tozdih nad samoupravljanjem prav gotovo dovolj velik pre...

delu, kjer je največ neurejenih medsebojnih odnosov in pomanjkljivosti v samoupravljanju. Delavci so zato dokaj pogosto zahtevali zunanjo pomoč pri urejanju že skoraj ustaljene prakse delovanja po starem; ker znotraj delovnih organizacij niso imeli garancij v različnih dejavnostih za samostojno ureditev notranjih problemov, jim je možnost za ureditev težav ponudil družbeni pravobranilec samoupravljanja.

GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE

SEJMI ODRAŽAJO HOTENJA GOSPODARSTVA

Od ponovne oživitve sejemске dejavnosti v letu 1953 (Ljubljana je bila znano sejemsko mesto že pred vojno, zaprati arhivi pa pričajo, da so na sejmi v Ljubljani trgovali že vsaj v ilirskih časih) je vodila ustanoviteljica in izvajalca sejemске dejavnosti misel o kar najbolj tesnem povezovanju razstavišča s slovenskim, jugoslovanskim in seveda evropskim gospodarstvom. Sejem se v Ljubljani ni obudil brez vzpodbude gospodarstva, na samem začetku se je ljubljansko Gospodarsko razstavišče usmerilo v ozke, specializirane razstave gospodarstva. Prave tradicije v tehničnem smislu seveda ni bilo, zato pa je danes njegova dejavnost zasnovana na najmodernejših ekonomskih principih.

vsaj ena izmed svetovno znanih firm ne bi pokazala dosežka, ki ga pred tem še ni pokazala na nobenem drugem sejmu.

KAKOVOST

Tudi večina drugih sejmov, ki nimajo takšnih mednarodnih razsežnosti, se je razvila do takšne mere, da na relativno majhnem prostoru ne najdejo več dovolj zraka za svojo nadaljno rasti v širino. Kolikor je to sicer ekonomsko gledano za samo razstavišče neekonomično, toliko bolj relativno majhen prostor sili organizatorje k temu, da odpravijo vrata sejma le tistim, ki so zares kakovostni.

Med sejmi, ki imajo velik odmev po vsej domovini, prav radi pa jih obiskujejo tudi bližnji Italijani in Avstrijci (tudi se nekateri sejmi zaradi velikega zanimanja domačih razstavljalcev ne morejo preleviti v mednarodne zaradi prostorske stiske) sodita sejma mode in lesni sejem. Oba sta se že močno zakoreninila v jugoslovanski prostor in sta merila sodobne kulture oblačila in stanovanja. In tudi tukaj si Gospodarsko razstavišče utira novo pot v sodelovanju med industrijo in potrošniki.

Tako kot je na vprašanje, zakaj ni moč poskušati in piti najboljše jugoslovanskih vin, če ne že svetovnih skozi vse leto in ne le v času sejma odgovoriti s stalno prodajalno vno »Vinoček«, v kateri je na enem samem mestu na izbiro nič manj kot 180 izbranih, to se pravi najgostejši in vsaj pohvaljenih jugoslovanskih vin in žganih pijak, bo že letos odgovorilo tudi na vprašanja, ali ima velika nagrada »Ljubljanski zrna« simbolni pomen kot druge podobne nagrade ali naj pomeni veliko več. In odločitev je tu. Če se snuje posebna potrošniška komisija, ki bo vse nagrajene izdelke iskala v trgovinah. Tovarna, ki zaradi kakršnih koli razlogov ne bo uspela prodati na doma in ne na tujem, bo za leto dni izgubila možnost, da si kljub še tako priporočljivim ugotovitvam komisije pridobi to veliko in ugledno priznanje na prihodnjem sejmu. S tem se razstavišče odločno postavlja na stran potrošnika, pa tudi industrije, da bo ta še bolj pritiskala na trgovce in jih prisiljala, da bodo nagrajene stvari tudi prodajali.

POTROŠNIK

Vse to očitno kaže, da je minil čas, ko je bilo ljubljansko Gospodarsko razstavišče zadovoljno s tem, da je ustreglo proizvajalcem s tehnično dobro opremljenimi prostori. Vse bolj aktivno vstopa v vsakdanji ritem prodajanja in kupovanja. Če so že sejmi javni in ne zaprtega tipa, potlej je pač dolžnost, da ljudje, ki se na sejmu navdušujejo nad resničnimi dosežki domače industrije omogoči, da do teh izdelkov tudi pridejo.

Med enajstimi sejmi, ki jih vsakoletno prireja Gospodarsko razstavišče velja omeniti vsaj še Alpe Adrio, sejem, ki je nekdanji povezovalni pokrajine ob meji, zadnja leta pa prerasča v mednarodno manifestacijo prijateljstva, obsejnega sodelovanja, širokih poslovnih povezovanj in gojenje prijateljstva med pobratenimi mesti.

NARAVA

Sejem, ki bo letos drugič, je sejem, ki se je porodil iz današnjih dni. To je sejem, na katerem se srečujejo strokovnjaki danes najbolj živga področja, strokovnjaki sistemov za ohranjanje narave, če ne že življenja. Sirola mednarodna udeležba in vrsta strokovnih posvetovanj, tako kot tudi na vseh ostalih sejmih, omogoča najširšo izmenjavo mnenj v bitki z onesnaževanjem, oziroma s časom, ki ga za ohranitev naravnega ravnotežja in za odstranitev posledic, ki so že nastale, ni več na pretek. Sejem je zamikati bolj znan v tujini kot doma, saj številne delovne organizacije z zelo pestrih industrijskih področij še ne razmišljajo ekološko in tako svojih izdelkov ne uvrščajo v novo, interdisciplinarno panogo gospodarstva, v ekološko industrijo.

Pri ekologiji pa se seveda niti ne končajo vsi sejmi, niti se ne ustavljajo razmišljanja in odzivi na potrebe, ki jih poraja gospodarstvo. Tu so povezovanja s nevrščnimi, tu so novi marketinški prijemi na mednarodnem trgu. Tu so vrste uslug gospodarstvu, predvsem tistemu, ki se s sporazumi navezuje okrog ljubljanskega Gospodarskega razstavišča in tako z njim stopa v jutrišnji dan, povezano, trdnije in sposobnejše za vključevanja na večja in zahtevnejša tržišča, v svetu uvrščeni in nevrščeni.

ROŽE VETROVEC

Orjak v Dolskem

»Izhajajoč iz ugotovitve, da za Bežigradom v Ljubljani primanjkuje večjih površin za industrijo, je dozorela ideja, da oblikujemo veliko industrijsko cono na mejah občin Bežigrad in Moste.« nam je povedal podpredsednik občinskega izvršnega sveta Miran Verdel. »Industrijska cona Dol-Dolsko bo pomenila za Ljubljano možnost razcveta kemične industrije, ki bo imela po obsegu širši pomen, lahko rečemo za vso Slovenijo.

Neposredno je na to industrijsko cono vezan razvoj vrste delovnih organizacij, med njimi Belinke, Petrola, Slovenskega elektroindustrijskega, Polikema in drugih, ki bodo lahko v coni izoblikovale in uresničile svoj razvojni koncept.

Predvidena industrijska cona je zaenkrat še komunalno neurejeno, gola zemljišče. Zato bo komunalna ureditev predstavljala veliko finančno breme za tiste, ki se bodo v cono vključili. Take investicije seveda ni moč izpeljati kot investicije posameznikov, ampak bo treba najti skupni jezik vseh sovlagačev, saj gre za ureditev pomembnih in dragih komunalnih objektov: od energijskih virov, do železnice in čistilnih ter drugih naprav. Zato bodo oblikovali poslovno skupnost, ki bo združila interese vseh teh bodočih investitorjev in pomeni prvi in edini možni realni korak za uresničitev tega pomembnega projekta.

Priljubljen je že osmtek samoupravnega sporazuma, ki bo urejal odnose in način, kako idejo uresničiti. Ta osmtek sporazuma bo pred podpisom vsi zainteresirani obravnavali in nanj posredovali svoje pripombe. Ustanovitev poslovne skupnosti in s tem izgradnja cone pa bo pomenila tudi dokončno urbanistično rešitev vzhodnega predela naše občine.

KADRI V INSTALACIJAH

Dolgoročna politika

Ljudje se dostikrat odločijo, da bodo nadaljevali šolanje, ko so že zaposleni. Vzrokov za to je več. Nekateri nimajo možnosti, da bi se redno izšolali, saj so prisiljeni priti čimprej do služke, drugim pa sola v mladih letih preveč ne »dišiš«. Ko odrastejo in se zaposlijo imajo oboji skupno željo — izpopolniti svoje znanje, naučiti se čimveč novega. S tem ne koristijo samo sebi, ampak celotni družbi, saj s svojim znanjem izboljšujejo kvaliteto dela. Da je temu tako, so spo-

znali tudi v montažnem podjetju Instalacije. Zavedajo se, da izpolnitev srednjeročnega načrta za obdobje 1975 do 1980 zahteva uvajanje nove tehnologije, boljše organizacije dela in boljše strukturo zaposlenih. Zaradi tega vodijo ustrezno politiko izobraževanja ob delu in štipendiranja. Na podlagi samoupravnega sporazuma o delitvi osebnih dohodkov ter sporazuma o medsebojnih razmerjih v združenem delu delavcem, ki nimajo ustrezne izobrazbe na delovnem mestu, ki ga zasedajo, omogočijo nadaljeva-

nje izobraževanja. Interesentom za tak način šolanja delovna organizacija povrne vse stroške študija, omogoči pa jim tudi izredni dopust za opravljanje rednih in zaključnih izpitov. Sedaj se izobražuje ob delu 30 delavcev, študentov pa imajo še več, saj jih je 95. V Instalaciji bodo s tako kadrovsko politiko še nadaljevali. Prepričani so, da je to tudi ena izmed poti do bolj kvalitetnih storitev, te pa jim bodo prinesle večje poslovne uspehe.

D. R.